

1912

SYDNEY, N.S.

1972

Святого
Духа
Ларохія

HOLY
GHOST
PARISH

From the Library
of
JOHN A. HAWRYLAK

Dedication

**THIS BOOK IS DEDICATED TO
THE PIONEERS OF THIS
PARISH.**

FIRST PARISH COMMITTEE

President Nicholas Fedora
Vice-President Stephen Pavluk
Treasurer Michael Fedora
Secretary Michael Swistun
Auditor John Nalepa

BUILDING COMMITTEE

J. Schela
M. Marenick
M. Swistun
S. Kuchinak
John Bihun
John Lazyo

FIRST MEMBERS

P. Dmytruk
H. Melial
S. Haliberta
A. Huk
M. Hawrylak
J. Sodoma
H. Swatko

LAND COMMITTEE

Nicholas Fedora
Michael Fedora
Michael Hawrylak
Michael Marenick
Harry Pronko
John Bihun
John Lazyo

**Archbishop Major
Joseph Cardinal Slipy**

**Bishop Isidore Borecky
Eparch of Toronto**

ЙОСИФ КАРД. (Сліпий - Кoberницький - Дичковський)
Верхов. Архiep. Українців, Митрополит і пр.

Ватикан, дня 11 жовтня 1972

Всесвітліший Отче Парох і Дорогі Парохіани !

З нагоди 60-річчя Вашої Парохії Святого Духа прийміть найкращі побажання і запевнення молитов, щоб Святий Дух надтхнув Вас новою рушійною силою в жертвеній праці над розбудовою Вашої парохії і в плеканню наших прадідних традицій, щоб у Вашій парохії процвітало глибоке релігійне життя і горяча любов до своєї Церкви і Народу.

Благословення Господнє на Вас !

✠ СЛІПІЙ
В. АРХИЄП.

Всесвітліший Отець
о. парох Едвард Ярема
Сидней, Канада

Rev. Father Pastor and Dear Parishioners,

On the occasion of the 60th Anniversary of Holy Ghost Parish accept my sincere wishes and prayers, so that the Holy Spirit would inspire you with new active strength in the sacrificial work in the development of your parish and preservation of our ancestral traditions, so that a deep religious life and warm love to your church and people would blossom in your parish.

Joseph Slipyi
Major Archbishop

EPARCHY OF TORONTO

Chancery Office
61 GLEN EDYTH DRIVE
TORONTO 7, ONTARIO

16-го жовтня, 1972

Всечесний Отець
Едвард Ярема
Парохія Святого Духа
Сидній, Нова Шотландія.

Всечесний і Дорогий Отче Парох:

З нагоди 60-річчя Парохії Святого Духа приємно нам переслати Вам і Вашим Парохіянам наші найщиріші побажання.

Як одна із найстарших парохій у нашій єпархії і в Канаді, Ваша церква була першою ненькою у прибраній батьківщині для численної маси українських переселенців цієї країни. Ваші славні попередники зуміли з'єднати наших вірних при Рідній Церкві, де приносили Святі Безкровні Жертви, кормили своїх парохіян проповідями та виховували нашу молодь в любові і привязанні до своєї Церкви, до свого обряду і до своїх національних звичаїв і традицій.

Нехай Вселаскавий Господь нагородить Вас і Ваших Вірних обильними ласками і благами.

З цієї нагоди шлемо Вам наше Архиєрейське Благословення та поздоровлення в Христі Господі.

✠ ИЗИДОР БОРЕЦЬКИЙ
ЕПИСКОП

October 16th, 1972

Reverend Edward Yarema
Holy Ghost Ukrainian Catholic Church
49 West Street
Sydney, Nova Scotia.

Reverend and dear Father:

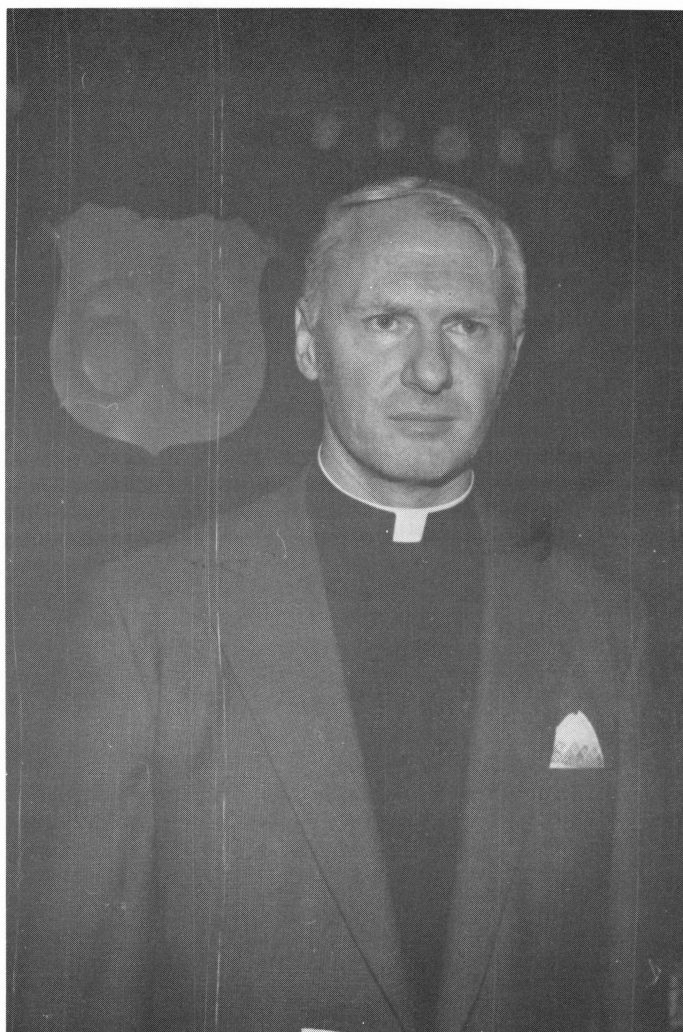
I am pleased to greet you and your parishioners on the occasion of the 60th Anniversary of Holy Ghost Parish.

As one of the oldest parishes in our eparchy and in Canada, your church was the first mother to masses of our Ukrainian immigrants in their adopted homeland. Your illustrious predecessors were able to unite our faithful around their native Church in which they offered the Divine Liturgy, nurtured their flock with the Word of God, and raised our youth in love and attachment to their Church, Ukrainian Rite and traditions.

May Our Beneficent Lord bless you and your parishioners with an abundance of graces and favors.

With every good wish and our episcopal blessing, I remain

Sincerely in Our Lord,
Isidore Borecky,
Eparch of Toronto

FATHER EDWARD YAREMA

Born March 27, 1928 at Holden, Alberta.

Theological studies at Grand Seminary in Montreal.

Ordained to the Holy Priesthood April 27, 1958 in St. Josaphat's Cathedral in Toronto by Bishop Isidore Borecky.

Pastoral Work . . .

- 1958-1959 — St. Josaphat's Cathedral, Toronto
- 1959-1960 — St. Michael's in Montreal
- 1960-1962 — Assumption in Montreal
- 1962-1967 — St. Vladimir & Olga in Windsor, Ontario
- 1967-1968 — Holy Ghost in Sydney, Nova Scotia
- 1968-1972 — Holy Protection in Thunder Bay, Ontario
- 1972- — Holy Ghost in Sydney, Nova Scotia

UKRAINIAN CATHOLIC PROTOPRESBYTERATE OF MONTREAL DISTRICT

Благовійних Парафіян
Парафії Св. Духа
в Сиднеї, Нова Шкотія.

23 жовтня 1972

Слава Ісусу Христу !

Дорогі в Христі !

Годиться радіти з Вами з нагоди урочистого відзначування 60-ліття Існування Вашої Парафії, її розросту і її досягнень. Справді, скільки за цей час сплило Божих ласк на численні душі членів Вашої парафії — на Вас усіх і на тих, що організували, будували і скріплювали її, а тепер спочивають у Бога по заслужених вчинках.

Можна бути певним, що на Вашій Парафії завжди перебуває Божа дбайливість і опіка, а цьому доказ, що Ви — найдальше висунена на схід українська громада, як маленький острів на безкраєму морі — не зникли, а зберегли себе, свою віру, свою національність, свою ідентичність. В цьому для Вас подив і признання видержливості у Вашій вірі й традиціях, а одночасно теж визнання Божої безустанної охорони, що не дало Вас залити хвилями чужих вод, а зберегло Вас свідомими українцями-християннами.

То ж дійсно є чим радіти і є чим пишатися на святкуваннях 60-ліття Вашої Парафії. З маленького задуму, але гаручого бажання, членів-основників під проводом Ваших духовних отців, а особливо недавнього ще св. п. о. д-р Константина Жарського. Ваша парафія постала, зросла і зміцніла. Можете похвалитися своєю красною церковцею, своєю новою, просторою і гарною залєю, де Ви маєте змогу відзначувати і обходити всі парафіяльні, громадські і родинні свята.

З Вашої громади-парафії вийшли теж визначні люди, що живуть по різних місцевостях Канади, де працюють і гідно представляють Вашу громаду і Ваше чесне ім'я. Один з них талановитий організатор Всеч. о. Іван Татарин, що з розгублених уже людей в околицях Торонта організував велику і сильну парафію. Він теж збудував модерну церкву з резиденцією для священників і парафіяльні приміщення. Це теж велика Божа ласка, що виявилась поміччю і благословенням у праці і трудах Ваших братів і Ваших синів.

Премудрість Божого Провидіння дбала про Ваш органічний і матеріальний розвій, а теж у великій мірі про Ваше духовне життя, про Вашу духовну силу. Ви нині стоїте справді високо, бо на верху шістьдесять-літньої піраміди добрих діл і взнеслих вчинків, що прославляють Господа Бога. То ж нехай дух Ваш і Ваші серця радіють у це величне празденство.

Будьте завжди вдячні нашому ласкавому Богові і Господеві Ісусові Христові, що вибрав і зберіг і підняв Вас так високо до Себе.

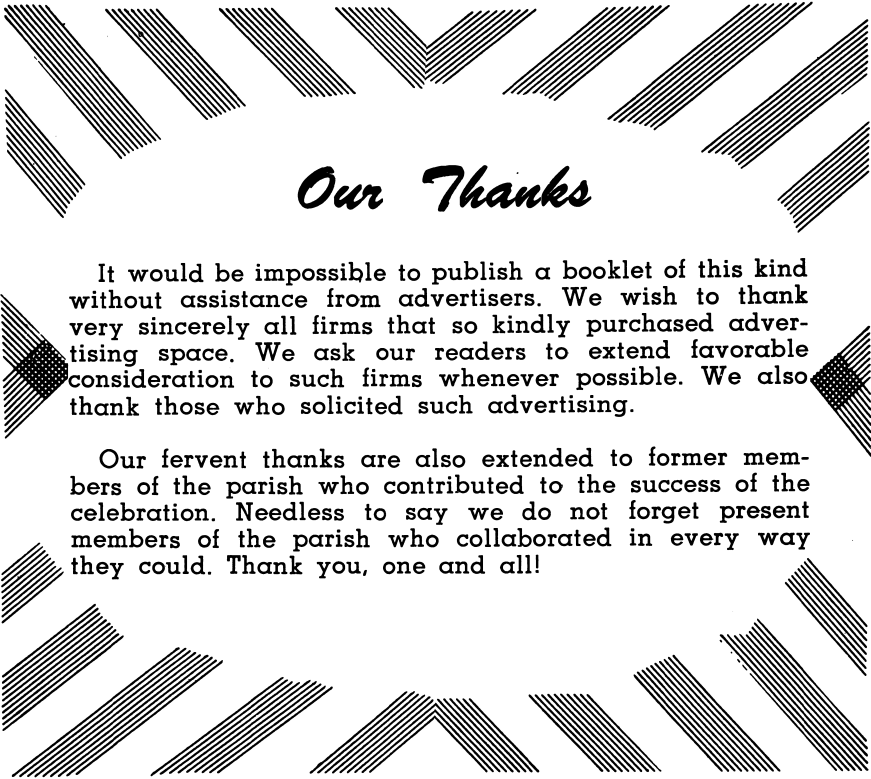
Серед Вашої радості пам'ятайте одно, що сказав св. апостол Павло: "Той, хто стоїть, нехай уважає, щоби не впав". Тому нехай Ваші досягнення в духовному і матеріальному добрі і славі не вчинять Вас безділними, а навпаки, ще більше ревними і працьовитими для Божої слави і для добра нашого українського народу.

Бажаю Вам, Мої Дорогі в Христі, щоб Господнє Провидіння і надалі дбало про Вас і допомагало Вам у всіх Ваших життєвих справах — так громадських як і родинних та особистих.

Бажаю Вам дальшого розвитку і сили, а головню вмілого і щасливого виховання дітей — Ваших наслідників, що в Божому дусі гідно продовжатимуть Ваші добрі діла і забезпечуть світло майбутнє Вашій Парафії.

Нехай Господь благословить Вас на многі і благі літа !

Ваш в Господі Ісусі Христі,
о. протоієрей Антоній Цимбалістий,
декан.

Our Thanks

It would be impossible to publish a booklet of this kind without assistance from advertisers. We wish to thank very sincerely all firms that so kindly purchased advertising space. We ask our readers to extend favorable consideration to such firms whenever possible. We also thank those who solicited such advertising.

Our fervent thanks are also extended to former members of the parish who contributed to the success of the celebration. Needless to say we do not forget present members of the parish who collaborated in every way they could. Thank you, one and all!

CHURCH
INSIDE
AND
OUT

СИДНІ, НОВА СКОШІЯ

Українська Католицька Парохія св. Духа. Церква перший раз збудована 1913 року на передмісттю Pier при розі вулиць West St. & Swan St. Церковна площа займає 4 лоти, 100 x 191, обгороджена штахетами. Вхід до церкви від сходу, при вулиці Вест. Гарна брама і бічні фіртки, засаджені дерева, навколо росте боз. В куті стоїть дзвіниця з одним дзвоном.

Церковний будинок стоїть на похилій площі, під церквою підвал з 1913 року. Стара церква коштувала \$9,000. В 1933 році в маю стара церква згоріла і на тих самих основах збудовано нову дерев'яну церкву.

З кінцем 1939 року парохія св. Духа в Сидні мала 472 душ.

В самім місті Сидні було членів 94 родин.

В Глесбей і околиці членів 27 — разом всіх членів 121.

Наші діти майже всі ходять до місцевих католицьких прилюдних шкіл, котрі ведуть Сестри св. Відкупителя. Рідну Школу ведеться в Парохіяльнім Домі побіч церкви. Дітий ходить 40.

При парохії існують: Свічкове Брацтво і Сестрицтво, членів 60, всі приходи ідуть до спільної каси. Марійський Союз Дівчат має 15 членів, помагає в праці церкви, гроші віддає до спільної каси.

Священик стало править в Сидні, і раз в місяць в Домініон. По відправі все є наука катехизму, з котрої користує 80 дітей.

ПЕРШІ ПОСЕЛЕНЦІ

Першим поселенцем в Сидні був Никола Федорів (Федора), син Василя і Софії з Чаплинських, уроджений 26. IX. 1880. в селі Надорожна, повіт Товмач. Від 11 року життя став сиротою і виховався між чужими людьми. В 1901 році пішов до війська і тоді вирішив краще не вертати в рідне село, а їхати в світ.

Через Роттердам і Ліверпул прийїхав до Галіфаксу, Н. Ск. і 3 червня 1901 року висів з залізниці в Сидні, Кейп Бритон, Н. Ск. Місто лежить над Атлантийським океаном і було тоді заселене переважно шотландцями і індіанцями. Було також кілька італійців і кілька мадярів. Коли Никола стрінув на вулиці якогось чоловіка в старокраєвим убранню, приступив до нього та став випитувати. Однак не були годні розмовитися. Той чоловік завів його до урядника залізної фабрики за роботою. Урядник питав Николу, але Никола негоден був відповісти. Коли урядник в полудне виходив з бюро, Никола також вийшов на вулицю і сів на пеньку, де тепер головна вулиця. Тоді ще там були пеньки. І знов побачив того самого чоловіка, що завів його до бюро. Встав, просить "essen" — а вже третій день минав, як їв обід в Канаді. Чолоків дав йому 25ц. і знова показав в сторону фабрики. Коли урядник знова отворив бюро, Никола прийшов знова. Тоді урядник написав йому карточку та рукою показав на корабель — мовляв, іди туди! Никола взяв картку та пішов. Подорозі вступив до крамнички і дав склепареві 25ц. за один хліб. Склепар видав 22ц. Тоді Никола ще побачив бочку а в ній оселедці. Взяв оселедця і дав всі гроші. Склепар взяв тільки одного цента, а решта віддав. Никола дуже зрадів, що найшов такого чесного чоловіка. Коли Никола прийшов до пристані, усіх та став їсти — той бохонець хліба і оселедець дуже смакував. Побачив це корабельний кухар та кличе до кухні, але Никола не пішов. Він був рад, що має

ще 21 ц. а за це купить кілька бохонців хліба. Звідтам приїхав до Марбел Мавнтейн, яких 50 миль від Сидні і став до роботи в каменоломах. За день заробив \$1.10 і дуже тішився, бо в краю за 16 годин на лані отримував тільки 20 сотиків. В грудні компанія перевела всіх робітників до залізної фабрики в Сидні. І знова Никола прийшов до того самого бюро і побачив того самого пана, але вже міг розмовитися. Він називався А. Б. Мекдонелд і дав йому картку до роботи між самими муринами при печі.

В 1904 році приїхало поважне число українців з Гусатинського повіту і деякі з Бесарабії. В 1907 році знова приїхали наші з повіту Городок Ягайлонський і з Буковини. Тоді приїхало також кілька поляків. Компанії треба було чоловіка, що вмівби розмовитися з тими людьми. Покликали Николу, котрий вже навчився по англійськи читати і писати. Так Никола став форманом на головній площі компанії і розміщував людей до різних робіт та поясняв їм, що і як треба робити.

В 1912 році приїхали знова многи українці. Тоді Николу закликали до головного бюро, де став уряником праці для славян. Маючи більше можливости і знакомства Н. Федорів робить заходи для збудовання церкви. Люди послухали, зорганізувалися і збудували церкву 1913 року. Коли зачалася світова війна в 1914 році многи люди попались в полон тому, що називали себе "австріяками." Ті, що називали себе українцями, остали в праці. В 1915 році многи українців з Бесарабії і з Подільської губернії вступили до канадійської армії. Між ними були також галичани, що записали себе українцями. Всі вони поїхали на фронт до Франції і вже не вернули назад до Сидні. На жаль, не було кому тим зайнятись, щоби докладно все записати і так воно пропало.

ПОВОРОТ ІНТЕРНОВАНИХ З ТАБОРІВ

В 1916 р. з фабрики заліза майже всі молоді робітники пішли до війська. Тоді забракло робітників фабриці заліза і в копальнях вугля та руди. Власти дозволили, щоби до тої праці ўжити інтернованих. Компанія спровадила 600 таких інтерпованих. Перша група прибула з Амгерет, Н. Ск. в лютім 1916 р. сто українців з Буковини, котрих уряд звільнив і примістив до праці у вуглевих копальнях в околиці Глессбею і Домініон. Всі вони радо взялися до праці. Друга група, яких 200 душ, приїхала з Спирит Лейк, Кв. в марті 1916 р. Це були українці з Галичини і Буковини, всі вони однак признавалися, що "австріяки." Їх приміщено до праці в каменоломах в Марбел Мавнтейн. Деяких старших людей приміщено тоді в фабриці заліза в Сидні а для помешканання компанія збудувала для них бараки, кухню і їдальню. Помешкання було тоді дістати дуже тяжко. В місті було тісно. Однак люди себе любили і радо один другому помагав.

В червні 1916 р. прибула трета група інтернованих з Капускейсинг, Онт., самі молоді, зовсім іншого настрою, як попередні. Приміщено їх в бараках, були самі українці галичани і кілька поляків. Ці зачали голодівку. Через два дні не ішли до їдальні. "Ні, робити, ні їсти не будем, везіть нас там назад, звідки привезли — або до Австрії." Приходив до них о. Е. Красіцький, тодішний парох в Сидні, але ані просьба священика, ані намагання урядників нічого не помогли. Всі для них були зрадниками і москофілами. А всі ці клопоти зайшли через скрупуляте міркування про присягу. Коли о. Красіцький відійшов від них ображений і прозваний ріжними простацькими

іменами, то на другий день вернув. Стрінув кількох знайомих з вчорайшого дня і питає: — Чому ви такі неспокійні? Що з вами є?

—Якто, ви не знаєте отче, чого?! Так ми присягали найявнішому монархови Франц Йосифови, що будемо до смерті боронити нашу батьківщину, а отець духовний як думають, що то не гріх присягу ломити? Таж кара Божа нас чекає . . .

—Так, воно правда, каже о. Красіцький. Присягу зломати це великий і тяжкий гріх. Але так як я розумію, то ти брате вже зломив ту присягу, яку ти зробив для батьківщини.

—А то як? — стали питати.

—Чи ти лишив яку батьківщину в Старім Краю? Чи вернеш туди?

—Та то правда. Я лишив панські коні на фільварку, та чого буду до них вертатися, каже один.

Так і прочі. Лишили морг, або пів поля, що вже хтось уживає ту батьківщину, то най її боронить.

—Ваша батьківщина тут в Канаді, ідіть до роботи, що дає вам життя. В новій батьківщині треба слухати законів тої нової батьківщини.

—То правда!—загомоніли всі і стали розходитись. Зараз пішли до ідальні на обід а потім до праці. Платню платили їм ту саму, що другим робітникам.

НЕОБЕРЕЖНІСТЬ З ДОКУМЕНТАМИ

Всі, що були інтерновані, дістали документ відпущення з табору, "release of imprisonment". Хто цей папірець заховав, то за два тижні часу виплачували за працю в таборі. Були такі, що отримали по кількадесятя долярів, а були такі, що й більше, бо були довше в таборі, як рік. Але многи знищили, або таки зараз відкинули свою посвідку і не мали чим виказатись. Ті нічого не дістали за свою працю в таборі.

"НЕХАЙ СВІТ ЗНАЄ . . ."

Так написав до американської "Свободи" в 1912 році бл. п. Григорій Сватко. "На острові Кейп Бритон в провінції Нова Скошія живуть українці поверх десять років без своєї церкви і без священика. Люди живуть літами без святої сповіді, тужать за своєю церквою і богослуженням. Протестантські пастори вештаються поміж наших людей і роздають свої письма. Слабодужи хитаються у вірі."

За пару неділь прийшов лист від о. др. Карла Ермія з Монтреалу, котрий заповів, що наш священик вкортці приїде та треба засновати брацтво.

ЯК ПРИЙШЛО ДО ЗАСНОВАННЯ ЦЕРКВИ?

22 мая 1912 р. заходом Николи Федори скликано українців на довірочні збори і тоді по відповідній нараді основано Брацтво св. Духа. Ціль Брацтва — всіми силами старатися збудувати українську католицьку церкву в Сидні. Обовязком кожного члена приєднати як найбільше членів, збирати вписове, членські вкладки, як також добровільні датки на будову церкви. Вписове ухвалено тоді 50ц., місячна вкладка 25ц. Приміщення Брацтва було в хаті Михайла Федори. під ч. 110 Ферис стр. — радом. До заряду війшли слідуючі особи: Никола Федора, председатель— Стефан Павлюк з села Ричичі, повіт Городок, заступник—Михайло Федора, скарбник—Олекса Чвалюк—Іван Налєпа з села Добрян, повіт Городок—Михайло Свистун,

провірники. В члени вписалися слідуєчі: П. Дмитрух, І. Міліян, Кіндрат Свистун, Стефан Галіберда, Антін Гук, Михайло Гавриляк, Яків Содома, Григорій Сватко. Всі зложили вписове і вкладку.

Це перші кроки в Сидні між українцями, щоби заснувати церкву. В парохіяльній книзі точно записані всі засідання. Видно, що всі поважно взялися до праці. На засіданню 16 червня 1912 р. вписалися нових 41 членів а стан каси був \$81.26. Закуплено книжки для урядників.

ЯК КУПЛЕНО ЗЕМЛЮ ПІД БУДОВУ ЦЕРКВИ?

На засіданню 7 липня 1912 рішено купити землю під будову церкви, а на слідуєчій засіданню за тиждень вибрано комітет, котрий мав вибрати догідну площу. До цього комітету увійшли: Никола Федора, Михайло Федора, Михайло Гавриляк, Михайло Мариняк, Гринько Пронько, Іван Бігун і Іван Лазьо. 4 серпня цей комітет повідомив членів, що площу вибрано і куплено, 4 лоти за \$197, в самім осередку наших поселенців, на розі вулиць Вест і Сван. На завдаток комітет дав \$20 а на решта підписано нот. платний за три місяці. Тоді вибрано двох збірщиків для Глесбею: Івана Мальованого і Івана Мельника.

Тому, що Брацтво зростало і в приватній хаті годі було переводити кожний раз збори, рішено 11 серпня 1912 р. побудувати малий будинок на вище згаданих лотах. Будинок збудовано 12 x 16, однак цей будинок був замалий. На засіданню 15 вересня вписалися нові члени і в домівці бракло місця. Рішено ще добудувати 12 x 16. А всіх скликати на надзвичайні збори в справі будови церкви.

Ці збори були 6 жовтня 1912 р. при участі 80 членів. Збори отворив Н. Федора молитвою "Отче наш." Прочитано протоколи від початку засновання Брацтва. Всі були за тим, щоби почати будову церкви. Вибрано будівельний комітет з тих членів: Іван Шелер, Михайло Мариняк, Михайло Свистун, Стефан Куциняк, Іван Бігун, Іван Лазьо і Стефан Павлюк.

Внесок Н. Федора, щоби спровадити українського католицького священника, прийнято одноголосно. Написано лист до о. др. Ермія в Монтеалі. Відповідь була назад в середу 10 жовтня, 1912. Другий внесок Н. Федора був, що по приїзді священника будівельний комітет зложить присягу вірності для церкви, що буде працювати совісно і корисно для церкви.

На засіданню 10 листопада 1912 обчислено прихід з підприємства, котрий виносив \$57.38, члени зложили датки від себе, того дня вплинуло до каси \$71.03. Принято двох членів: Михайла Налепу і Стефана Давида. Прочитано лист від о. др. Ермія, що обіцяв прибути на 17 листопада. Ухвалено вислати на подорож священникові \$20.

В неділю 17 листопада 1912 приїхав до українців в Сидні о. др. Ермій. Богослуження правив в римокатолицькій церкві Св. Відкупителя. Першу Службу Божу правив там о. Мекнайнос для своїх парохіян і заголосив, що другу відправу буде мати український священник для своїх людей. Тоді многі наші приступили до св. сповіді. На відправі були не лише українці з Галичини, але також з Бесарабії і були росіяни, котрі тоді ще не були зорганізовані, аж в 1916 р. прибули їх духовні. Коли люди почули: "Благословенно царство" — то сльози поплили з очей з радости, всі співали. По Службі Божій священник заголосив збори на 4 годину пополудні в брацькій домівці.

На збори люди прибули дуже громадно. Збори отворив Н. Федора і повитав о. др. Ермія многолітсвієм. Отець подякував за любов і щирість. Отець вказав ревність вірних та візав до більших жертв. В тім напрямі промовив також Н. Федора і тоді поплили більші жертви так: Іван Налєпа дав \$50. Іван Лазьо дав \$20. По \$10 дали: Н. Федора, М. Мариняк, Ст. Павлюк, Ст. Галіберда, М. Гук, Гр. Сватко, Яцко Содома, Ів. Бігун, Лев Михалевич, М. Федора, М. Будзинський, М. Налєпа, Ст. Кучиняк, Ів. Галіберда, Гр. Чорненький, М. Свистун, Кіндрат Свистун, Ан. Стадник, М. Захара, Гр. Гук. По \$5 дали: П. Мельник, М. Стись, Ст. Пацай, Ст. Стадник, Ол. Чвалюк, М. Мацьків. Збірку перевів Іван Шелер. Разом з дрібними жертвами зібрано тоді \$322.15.

Священик похвалив добре діло наших поселенців, казав принести огорожник і став копати. Кожний з присутних взяв собі за раскаль і постав гарний знак. Другого дня вечером відіхав від нас о. Ермій, що започаткував велике діло словами: "Дому Твоєму подобаєт Господи, в долготу днів."

Початок о. др. Ермія дав завзяття нашим поселенцям. Зараз по роботі ішли і копали без найменшої винагороди. А тоді у фабриці працювали по 12 або 13 годин денно, не так як нині 8. За тиждень викопали підвал. На засіданню 24 листопада 1912 ухвалено, щоби Іван Лазьо був головним будівничим і щоби ще цього тижня вицементував підвал, 32 x 62. В Сидні зима зачинається з кінцем грудня або в половині січня, часто на Різдва паде дощ. Іван Лазьо походив з села Вовчухи, повіт Городок.

На засіданню 1 грудня збірщики зложили свої збірки в сумі \$151.57 і то за один тиждень. На хрестинах в М. Мельника зібрали \$45.25, на коксовні зібрали \$67.15 і на кольонії \$39.17. Збирали де і як могли, коби тільки збудувати церкву. "Яка любов була тоді між людьми і яка щира жертвенність! Збірщики ходили що суботи збирати на церкву. Увійдуть до хати, а в хаті звичайно тоді мешкали по 10 або й більше разом — кождий дав по 50ц. або 25ц. а коли котрого не було дома, то другий давав за нього." Так тепер ще оповідають. А газдині розказують: "Як приїде зі старого краю робітник, зараз наші беруть до себе і гостять, не роблять різниці, звідки. Випитали про Старий Край а тоді збірка на шмаття, переберуть його з полотнянки в канадійський сурдуг, потішається ним пару днів, він відпічне а тоді відпровадять до фабрики на роботу, де приймав Н. Федора. Як на разі не було місця, то Н. Федора просив, щоби поміг при будові церкви." Нині ті часи минулись.

На засіданню 1 грудня рішили вислати \$30 о. Вол. Винярьському до Торонта на подорож.

о. Володимир Винярьський приїхав настало до Сидні 15 грудня 1912 р. Однак остав там лише до 5 марта 1913 р. і відіхав до Старого Краю. Коли о. Винярьський приїхав, то все заохочував людей, щоби докінчили будову. Казав, що на заході менші громади, навіть на фармах, мають красні церкви. Тоді установлено членську вкладку для члена, від родини \$1, від самітних 50ц. Рішено майно Брацтва св. Духа, переписати на Українську Католицьку Епископську інкорпорацію. Покищо о. Винярьський правив в домівці Брацтва, котру замінено на каплицю.

В грудні 1912 р. приїхав до Канади Преосвящений Н. Будка і коли Брацтво св. Духа рішило майно переписати на Епископську інкорпорацію, то її ще тоді не було. 27 грудня 1912 р. вироблено грамоту

власности на імя Преосвященного Будки. Згодом рішено посилати на утримання єпископа катедралик 5% від церковних приходів. В січні 1913 р. заряд вислав \$10.75. Тоді також рішено платити священикові сталу місячну платню \$75. з тим, що священик раз на місяць може виїхати на відправу поза Сидні. Коли однак о. Винарський в марті відіхав до Старого Краю, парохія знова остала без священика. Але люди не приупали на душі. "Коли збудуємо церкву, тоді певно буде священик. Богу дякувати, що маємо єпископа, а він певно постарасться для нас о священика."

Коли о. Винарський відіхав, заряд далі збирав жертви і старався докінчити будову церкви. Однак люди звикли мати в неділю відправу і тому докучали зарядови, щоби постарався о священика. 5 мая 1913 р. на чергових зборах рішено післати прохання до Преосвященного Будки о сталого священика для парохії в Сидні. Ухвалено платню для священика \$80 місячно і \$15 на помешкання. Рішено справити річи до хати. За кілька днів прийшла відповідь, що парохом назначений о. Евген Красіцький, котрий прибув і обняв парохію при кінці мая. Тоді то священик скликав перші збори, на котрих прийнято статут церкви і вибрано заряд — заступником председателя вибрати Н. Федору, діловим писарем Михайла Куніцького, скарбовим Олексу Чвалюка, скарбником Михайла Свистуна, провірниками Антона Гарасимова і Стефана Павлюка. Председателем без вибору став о. Красіцький. Рішено, що при отворені парохіяльних зборів має бути найменше 20 членів. Для родинних місячна вкладка є \$1, для самітних 50ц. Рішено добудувати захристію.

З приїздом священика громада поволі росла, аж дійшла до числа 90 членів, котрі стало платили вкладку і жертвували значні суми на кожодчасні потреби парохії. Жертвенність і побожність парохіян ішли впарі. З кінцем 1913 р. церкву викінчено, баню побито мідею. о. Пароха шанували свої і чужі. Це був виїмковий чоловік, котрий попри священичі обовязки ще мав артистичні здібности, котрих виявом була гра на скрипці. Його скрипку оцінювали на півтора тисячі доларів. Однак мусів мешкати в найманій кімнаті. Парохіяни подбали про помешкання. 10 серпня 1913 р. рішено купити одноповерховний деревляний дім на сім кімнат при 32 Вест стр. за \$1,700. Вже другого тижня парох перебрався до власної хати. На хаті однак був довг — \$1,500.

Коли відправа зачалася в новій церкві, був будинок, однак не було нічого в будинку з конечних літургічних предметів. Отець парох щиро просив парохіян о жертви на ту ціль. Деякі давали щиро, інші неконче. Один молодець все відмовлявся, хоч ходили до нього і просили шість разів. Вкінці дав на відчипне \$2. Але він якраз став першим, котрому Брацтво віддало останну прислугу. Через нещасливий slučaj спалив його газ з великої печі.

Загал парохії однак щедро жертвував на церковні річи. Плащенню справили: Стефан Давид, Іван Квятковський, Василь Брень.

Напристольне євангелія купив п. Мариняк.

Чашу придбав Никола Федора.

На річних парохіяльних зборах 22 січня 1917 р. рішено добудувати до парохіяльного дому кухню, купальню і канцелярію. о. Красіцький жертвував на ту ціль \$200 і так дім збільшено до 10 кімнат. Дім з уладженням вартує нині \$4,000.

1 вересня 1918 р. рішено зятягнути внутрішню позичку між парохіянами на оконечну сплату довгу, який був на домі. Позичили \$300

Семко Чекальський, по \$200 Стефан Черенчук і Дмитро Палтос, по \$100 Дмитро Ратушний, Іван Татарин, Матвій Сталений, Іван Стефанишин, Йосиф Фагаровський, Михайло Мариняк, Іван Борський. Разом \$1,400. Довг сплачено і вироблено грамоту власности на Епископську Інкорпорацію.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНА ПРАЦЯ ПАРОХІЇ

Коли в листопаді 1913 докінчено будову церкви і богослуження почалося в новім Божім домі, тоді з давньої каплиці зроблено парохіальну домівку, добудовано сцену, куплено куртину і зорганізовано Аматорський Гурток. Організував Іван Тимцьо при помочі о. Пароха. Було 17 аматорів і вони відіграли першу комедію: "Дві чарівниці." Роллю чарівниці взяв сам Іван Тимцьо, бо не було настільки очочих жінок до тої ролі. Друге представлення відіграли "За сиротою, Бог з калитою" на Йордан. Часто в домі відбувалися чайні прийняття, вечірки, а дохід ішов на цілі парохії. Проби церковного співу провадив о. Красіцький.

Від 1915 до 1922 Рідну Школу учив Ілія Нагорняк, провадив хор церковний і світський, підготовляв представлення. В 1922 р. дівчата з Нагорняком пішли колядувати і за ці гроші купили до церкви процесійний образ.

ВПЛИВ СВІТОВОЇ ВІЙНИ НА ПАРОХІЮ

До 1916 р. всі українці, чи знад Дніпра, чи з Буковини, чи з Галичини разом гуртувалися при парохії св. Духа. Виїмком були росіяни, які 1916 р. з дяком Стефаном Фирлетом організували православну місію і спровадили батюшку Йоана Тертичного. При помочі російських жовнірів і старшин, що стояли залогою в порті, докінчили вони будову своєї церкви. Револуція в 1917 р. відбилася на них тяжко. Військо, старшини і батюшка відіхали, а дяк Фирлет став першим ширителем комунізму і безвіря. Став поширювати безбожницькі видання "Новый Святъ" з Монтреалу, котрі нападали на віру, релігію і честь, а нині припалі порохом лежать на полицях ще многих робітничих хат. Часописі "Робочий Народ" з Виннипегу, "Робітниче Слово" з Торонта і другі з Америки ширили агітацію проти релігії на широку скалю.

о. Красіцький мужно відбивав всі напади і українці католики остали вірними своїй церкві.

Серед тих обставин приїхав до православної місії новий батюшка Карло Годнарчук в січні 1919 року. Він проповідував, що українців нема, а є хахли", і "всьо равно." Коли помер один з українців родом знад Дніпра і виразно перед смертю рішив, що мають його ховати з нашої церкви, тоді батюшка на похороні наперся з процесією увійти до нашої церкви. Однак о. Красіцький церкви не отворив і російська процесія з тілом стояли поверх три години перед нашою церквою на дорозі і тоді батюшка забрався, а о. Красіцький відправив похорон і з тої нагоди пояснив присутнім, що український католицький священик ніколи не стане до спільної відправи з іновірним.

Впливи Фурлета були так сильні, що життя батюшки стало гірке, він тяжко біднував з женою і дітьми, його парохіяни не давали йому удержання, виганяли його, а не мав защо виїхати і тоді о. Красіцький зарядив для нього збірку між нашими людьми.

В жовтні 1920 приїхав до Сидні ще один російський батюшка, Андрій Дутко. Однак не було для кого правити і він відїхав в маю 1921. Під покришкою соціалдемократичної партії православні з тої місії стали організувати большевизм. Російську церкву продано на діцитації 12 червня 1923 р. і наша парохія купила іконостас. Будинок взяли жиди на склад, однак за старанням о. Красіцького місто не дозволило на таку переміну церкви. Свідомійші члени б́увшої російської місії вернулись назад до нашої церкви і є досі добрими членами. Фурлет стратив у фабриці роботу, пішов на допомогу, але большевизму не кинув. Підмовив кількох і поїхали до Росії. Звідтам доперва писав, що помилився, але ніхто йому вже звідси не поміг. о. Красіцький дальше працював при парохії. В лютім 1924 р. була панахида за бл. п. Ольгу Басарабову, яку замордували польські поліцаї у Львові. Поверх 13 лт о. Красіцький працював в Сидні, аж до 27 червня 1926 р. Знав добре англійську мову і в ріжних потребах помагав перед властями нашим людям. Вставлявся за робітниками у фабриці, поясняв їм рецепти лікарів, коли були хорі, помагав бідним аж до самозабуття самого себе. Коли по страйку компанія викинула з праці многих наших робітників, о. Красіцький ходив і просив за ними. Відїхав бідний до Кукс Крік, Ман. і там в убожестві закінчив трудяще життя. Вічна йому пам'ять!

ПРОСВІТНЕ ТОВАРИСТВО ІМ. о. МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА В СИДНІ

27 червня 1926 обняв парохію св. Духа в Сидні о. Никола Шимський і заснував просвітне товариство, котре існує досі. На початку вписалось 60 членів. Товариство веде Рідну Школу, підготовляє концерти і представлення в користь парохії. Підчас ювілею конфедерації, товариство виступило в групі, як українська нація. Шістьдесять робітників ішли походом з жовтоблакитними лентами а напереді їхав віз, що представляв, як українці приїхали до Канади. Товариство написало пропамятний лист, який отворять і прочитають підчас сліду́ючого ювелію. В листопаді 1928 парохія зати́гнула позичку \$2,000 на поправу парохіяльного дому. Відтак була збірка між парохіянами на мальовання, а імена жертодавців є на пропамятній таблиці в домі.

Від 8 липня 1930 до 1 мая 1932 парохія була без пароха. Тоді парохію обняв о. Никола Бартман. о. Бартман відїхав з Сидні 15 липня 1934 р. В маю 1933 стара церква згоріла і зараз таки на старих основах почали будувати нову. Будова коштувала \$7,869.95. Окремо лавки до церкви коштували \$480, піч \$290 — кивот дарували столарі, вартість \$100. Фани вартости \$125 дарували сестриці, вівтарний образ, вартости \$100 жертвували панство Гавриляк. Процесійний хрест вартости \$40 жертвував Антін Гавриляк, вічну лампу \$45 жертвував Іван Шелер — разом церква і річи вартують \$9,300. Тепер з новими іншими річами церква вартує \$12,000.

ПЕРШІ АРХІЄРЕЙСЬКІ ВІВІДИНИ

Перший раз Преосвященный Ладика відвідав і відправив архієрейську Службу Божу в Сидні 31 грудня 1933 р. По богослуженню була гостина для Їх Ексцеленції в парохіяльнім домі при участі численних своїх і чужих гостей.

ПЕРША МІСІЯ В СИДНІ

25 вересня 1934 приїхав перший місіонар на місію до Сидні, о. Павло Гевко, ЧСВВ і пробув там один місяць, гуртуючи молодь і

дітей. В той час помер один з наших парохіян бл. п. Григорій Варшавський з Михайлівки, повіт Камінець Подільський. З рук нашого священика покійний записав поверх \$500 на церкву св. Духа. Покійний часто приступав за життя до найсв. Тайн, вів примірне життя, ніколи не опустив богослуження, хоча до церкви яких 5 миль пішки. За життя все жертвував на світло і на вічну лампу. За гроші завіщання куплено до церкви павук і щороку правиться за душу покійного Служба Божу з парастасом.

В тім часі парохія купила землю під цвинтар, однак місто заборонило її вживати на ту ціль, хоча та земля лише через дорогу лежить від англійського цвинтаря. Так вона стоїть неужитком досі.

25 жовтня 1934 обняв парохію о. Іван Калуський. Тоді приїхали з заходу кілька молодців, відновлено працю в Аматорським Гуртку. Зорганізовано "Марійський Союз," котрий придбав на престіл до церкви двох ангелів а до хати мягкі меблі.

Коли місто обходило 150 ліття існування, Аматорський Гурток подбав про свій віз і той віз отримав першу надгороду. Це було в липні 1935 р. Прибули многі туристи з Стейтів і оплескували наш віз. Українську групу вів відділ з двома великими прапорами, українським і британським.

27 вересня 1936 обняв парохію в Сидні о. Кирило Лотоцький. Тоді заносилося на процес ізза запису церковного майна, з другого боку натискали довги, а дім і домівка потребували негайної направи, дахи протікали. Асекюрація вийшла і в банку не було ані цента. Податок, вода неплачені від 3 літ — всіх довгів було яких \$3,000. Однак віра сильніша як всі труднощі. До року заплачено всі прикрийші довги, самого податку заплачено тоді \$718. Поправлено будинки.

В неділю 31 жовтня 1937 було посвячення нової церкви, котре звершив Іх Ексцеленція Василій Ладика. Парохія пережила кілька днів радості. Місцева преса широко писала про наші торжества і помістила знімки. На залізничій стації привитав Преосвященного посадник міста, а підчас посвячення були присутні оба послы, директори компаній і многі інші визначні англійці. По Службі Божій був бенкет в домівці, до котрого засіли разом з Преосвященним численні представники нашого і англійського громадянства та в промовах згадали поступ і працю наших піонерів за 25 літ поселення на вільній землі Канади. При кінці промовив Преосвященний. "Великою приємністю є почути з уст достойних гостей похвали для наших парохіян. Хоч ви не так численні, як інші парохії і далеко віддалені, на сотки миль, від українського руху і крім свого українського священика не маєте іншого інтелігента, ані лікаря, ані адвоката, то все таки при Божій помочі ви у вірі доказуєте великих діл для Божої слави і добра дітей ваших."

Слідуючого дня посадник міста і управитель фабрики запросили нашого Преосвященного до себе на обід, а бідтак на оглядини фабрики.

ЦЕРКОВНИЙ ДІМ

Стоїть побіч церкви, 32 x 62, деревляний, два рази добудований, має сцену, куртину і куліси, довгу нема. Гардероба своя. Під домом приміщення для Рідної Школи. Є Діточа бібліотека. Всі приходи ідуть до церковної каси.

В 1939 р. Рідну Школу вів Петро Петрушинський, тоді відіграно 8 представлень, чотири концертів, було п'ять викладів. По відїзді Петрушинського працю вів і вчив танків Павло Яворський. При Церковнім Домі працюють Амарторський Гурток, Марійський Союз і Жіноче Товариство св. Покрови, що вчить шиття та часто уладжує чайні прийняття.

COMPLIMENTS OF
**TUTTLE'S
FLOWER SHOP LTD.**

355 Charlotte St.
SYDNEY, NOVA SCOTIA

COMPLIMENTS OF
ABBASS STUDIO
DISTINCTIVE PORTRAITURE
* KODAK CAMERAS
* FILM PROJECTORS
* SCREENS & ACCESSORIES
**Townsend Street
Sydney, Nova Scotia**

Congratulations and Best Wishes
On Your 60th Anniversary
from
HAVELOCK HOME BOTTLING CO. LTD.

York Street -- Sydney, N. S.

Phone 564-8220

SISTER RACHAEL

Born March 20, 1936 in Sydney, N. S.

Studied at Holy Angel's Convent in Sydney.

Obtained B.A. — University of Saskatoon.

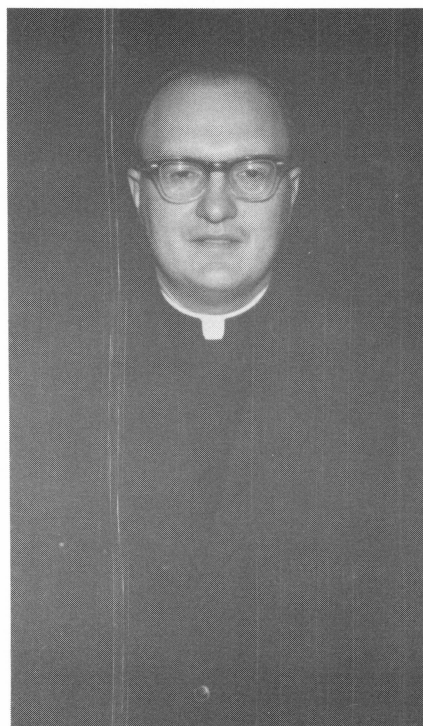
Majored in Slavonic Languages.

Novitiate in Ancaster Ontario.

Taught in Winnipeg 7 years — was Superior there 3 terms.

Taught Ukrainian School in Sydney during summer one year.

Teaching presently in Ancaster.

REV. JOHN TATARYN B.A.

Born October 16, 1933 in Sydney, N. S.

Theological Studies — Catholic University of Washington.

Ordained — May 24, 1959 by Bishop Isidore Borecky in Sydney.

Studied also at St. Francis Xavier University at Antigonish, N. S.

Pastoral Work — 1961 St. Joseph's Cathedral, Toronto and 1962 St. Demetrius in Islington, Ontario.

Head table at Anniversary Dinner

Mrs. Domka Sawczyk, Fr. Edward Yarema, Mr. Harry Talaryn, Mrs. Emelia Pronko, Bishop Isidore Borecky, Mayor Earl Tubbert.

THE UKRAINIAN CATHOLIC MEN'S CLUB

For the U.C.M.C. the ten years since the 50th anniversary of the parish brought forward different projects, activities and changes. Although not all of the club's endeavors met with success, the spirit of fellowship and concern for the parish has always been evident among the club members.

In 1962 the building of the present parish hall was completed. In the hall the club has annually held a St. Michael's Party, a New Year's Party and a Valentine's Party. It is these parties which provide the U.C.M.C. with its main financial income. Also in the past ten years the club has attempted to put on weekly dances. Tarabish Games, Easter Parties and in 1966 it held a very successful T.V. Raffle.

Most of the money raised by the club is donated either directly or indirectly to the parish.

Aiding the parish financially, although an important function of the Men's Club, is not its main purpose. This becomes evident when you look at the other functions and activities carried out by the club members in the past ten years.

The U.C.M.C. and its Members

Each year members take part in a Communion Breakfast to honor the patron saint of the club, St. Vladimir. Other annual affairs for the members are the Lobster Smoker and the Tarabish Tournament.

The U.C.M.C. has also held in the past ten years a number of club and inter-club parties and has attempted to organize parties for club pensioners.

The members tried to organize a club choir and appreciation for music has often been stressed.

The club has built and organized a library for its members and it subscribes to Ukrainian papers and magazines. It has attempted at times to hold meetings only in Ukrainian and has through the past ten years encouraged members to individually and orally present a topic of their choice to the rest of the membership.

The U.C.M.C. obliges members to visit any other member who is sick in the hospital or at home.

In 1962 three club members past away, and since then the club has annually held a Memorial Day to honor deceased members.

The U.C.M.C. and Parish Youth

Much time and effort has been spent in the past ten years by club members to provide assistance and encouragement in different ways to the parish youth.

The Men's Club provided facilities in the hall for badminton, held a Tarabish Tournament with the youth club, and chaperoned dances put on by the youth.

In 1964 the club sponsored "Cubs" for the children of the parish and club members volunteered their time and effort to act as leaders for that group of children.

The U.C.M.C. has always attempted to reward in some way the children of the parish for their success in school work and has put on small parties for the children who attended Ukrainian school with the "sisters" in the summers from 1965 to 1968.

Each year before Christmas club members involve themselves in putting on a St. Nicholas Party for the children.

The U.C.M.C and the Parish

For four of the past ten years the parish benefitted from the summer work of "sisters" and the U.C.M.C. always showed their appreciation to them in some way. In 1970 the Men's Club provided financial and moral assistance when the parish attempted to form a "Young Couples Club".

In the past ten years the parish has held banquets, dinners and other activities to commemorate a number of important occasions. The Men's Club always provided financial support as well as much of the labor needed to make these banquets, dinners, etc. a success.

Club members have gone caroling as a group on Christmas Day, have helped with church bulletins, epistle reading, ushering and painting or cleaning the church, the hall or the glebe house. The club aided in the renovation of the church interior in 1970 and in the renovation of the glebe house interior in 1972.

All this seems to indicate that the Ukrainian Catholic Men's Club of Holy Ghost Parish is continuing to work towards its objectives as they are stated in its constitution:

- a) to encourage and form such an organization of workers who will conform to its rules and regulations.
- b) to improve conditions of the members of this organization.
- c) to be conscious always of the welfare of the parish.
- d) to promote a bond of unity among the members of the parish.

*Committee in charge of Publishing
60th Anniversary Book*

WALTER MULAK
JOHN HORECHUK
NICK HORECHUK
JOHN HUK
PETER PRONKO
JOHN SAWKA
FRED MELNYK
KAZ. SAVITSKI
BETTY MARMULAK
KAY MELENAHUK

*Committee in charge of Publishing
60th Anniversary Book*

WALTER MULAK
JOHN HORECHUK
NICK HORECHUK
JOHN HUK
PETER PRONKO
JOHN SAWKA
FRED MELNYK
KAZ. SAVITSKI
BETTY MARMULAK
KAY MELENAHUK

COMPLIMENTS OF

T. W. CURRY LIMITED

FUNERAL CHAPELS

Leo J. Curry

"Three Generations of Service"

AMBULANCE SERVICE — 564-8196

COMPLIMENTS OF

T. W. CURRY LIMITED

FUNERAL CHAPELS

Leo J. Curry

"Three Generations of Service"

AMBULANCE SERVICE — 564-8196

COMPLIMENTS OF

T. W. CURRY LIMITED

FUNERAL CHAPELS

Leo J. Curry

"Three Generations of Service"

AMBULANCE SERVICE — 564-8196

COMPLIMENTS OF

T. W. CURRY LIMITED

FUNERAL CHAPELS

Leo J. Curry

"Three Generations of Service"

AMBULANCE SERVICE — 564-8196

PRIESTS OF THE UKRAINIAN HOLY GHOST PARISH

SYDNEY, NOVA SCOTIA

1912	Rev. Father Cyril Yarme
1913	Rev. Father Volodymyr Venyarasky
1913-1926	Rev. Father Yavhan Kracitsky
1926-1930	Rev. Father Nicholas Shumski
1932	Rev. Father Nicholas Bartman
1933	Rev. Father Paul Hewko
1934	Rev. Father John Kalutesky
1936	Rev. Father Karl Lototski
1940-1970	Rev. Dr. Constantine Zarsky
1970-1972	Rev. Father Walter Werbecki
1972	Rev. Father Edward Yarema

COMPLIMENTS OF

Harbour Aluminum Ltd.

SYDNEY, N. S.

We Specialize in Flexalum Aluminum Siding

For Free Estimates

Call ----- 564-4285

UKRAINIAN CATHOLIC WOMEN'S CLUB

The present women's club was organized in 1954, Mrs. Agnes O'Joleck being the first president. Her committee were Mrs. Emma O'Joleck, Mrs. Fanny Brygidyr, Mrs. Annie Bobyk, Mrs. Annie Hawrylak. At that time the club had a membership of 40 members who worked together to help raise money to build a new hall.

In 1962 the hall was completed and after many years of hard work from both the women's club and the men's club this dream came true, for in 1966, a happy occasion for all, a banquet was held to celebrate the burning of the mortgage.

Since then the club has been very active. They held a tea and sale, catered to many banquets, held rummage sales, bingo games, assisted parishioners occasionally, and gave yearly donations to High Schools and a college in the immediate area.

The club helped financially in the renovation of the church interior in 1970, and in the renovation of the glebe house interior in 1972. Presently the club is busy modernizing the hall kitchens. The ladies worked since 1954 under the supervisions of various presidents and committees.

The presidents through the years were —

1954-1965	Agnes O'Joleck
1965-1966	Stella Horechuk
1966-1967	Lydia Tetanish
1967-1968	Betty Marmulak
1968-1969	Josie Savitzski
1969-1970	Fanny Brygidyr
1970-1971	Lydia Tetanish
1971-1972	Marcie Elchyshyn
1972-1973	Lydia Tetanish

Front row l to r: Mrs. Eudokia Nalepa, Mrs. Emelia Pronko, Mrs. Domka Sawczyk, Mrs. Mary Horechuk. Back row l to r: Fr. Edward Yarema, Mr. Harry Tataryn, Mr. Alex Kanchuk, Mr. Michael Bobyk, Mr. William Tetanish, Mr. Joseph Horechuk, Bishop Isidore Borecky

Congratulations and Best Wishes
on your 60th Anniversary
from

EVERYTHING IN HOME HEATING,
AUTOMATIC & INDUSTRIAL REQUIREMENTS

ADULT CHOIR

CHILDREN'S CHOIR

ХОР

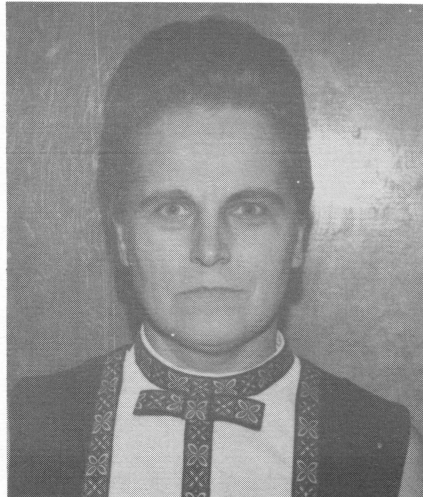
Діточий Хор при Парохії Святого Духа в Сидні був зорганізований в січні 1965-го року. 9-го травня був день Матерей і тоді діти відспівали першу Службу Божу. Діти були від 5 до 16 років віку, і разом було 40 хлопців і дівчат. Потім все в Церкві співали і на різних концертах, також виступали на Телевізії. Декторі з старших навіть тепер є з новими членами.

Рінож кілька місяців тому почався мішаний хор жінок і мужчин, котрий співає щонеділі Службу Божу. Хор складається з около 20 членів і дуже гарно вивязується. Співав рівнож на Телевізійні Службі Божі 14-го січня.

Діточий Хор провадила пані Марія Пронько як рінож тепер щиро і уміло провадить мішаний хор. Тепер щиро й віддано провадить діточий хор Наталія Пронько.

N. Pronko

MARY PRONKO
Choir Director

Compliments of
A FRIEND

COMPLIMENTS OF
NEWMAN'S GROCERS LTD.
Victoria Road
SYDNEY, NOVA SCOTIA

Congratulations and Best Wishes
on your 60th Anniversary
from

JONELJIM CONCRETE CONSTRUCTION LTD.

Riverview Drive Sydney River

P.O. Box 26, Sydney, N.S.

**CONCRETE FOUNDATIONS — FLOORS — STEPS
WALKS — PATIO BLOCKS**

Phone 539-2222

After Hours Call

John Yurchesyn 539-3349

Nelson Latimer 562-5245

James Kehoe 564-7527

Congratulations and Best Wishes
on your 60th Anniversary
from

**COLONEL SANDER'S
KENTUCKY FRIED CHICKEN**

4 Locations -- Take-Out Depts.

SYDNEY SHOPPING CENTRE
Sydney
564-6322

JOY SHOPPING CENTRE
Glace Bay
849-6689

C. B. SHOPPING CENTRE
Sydney River
564-6646

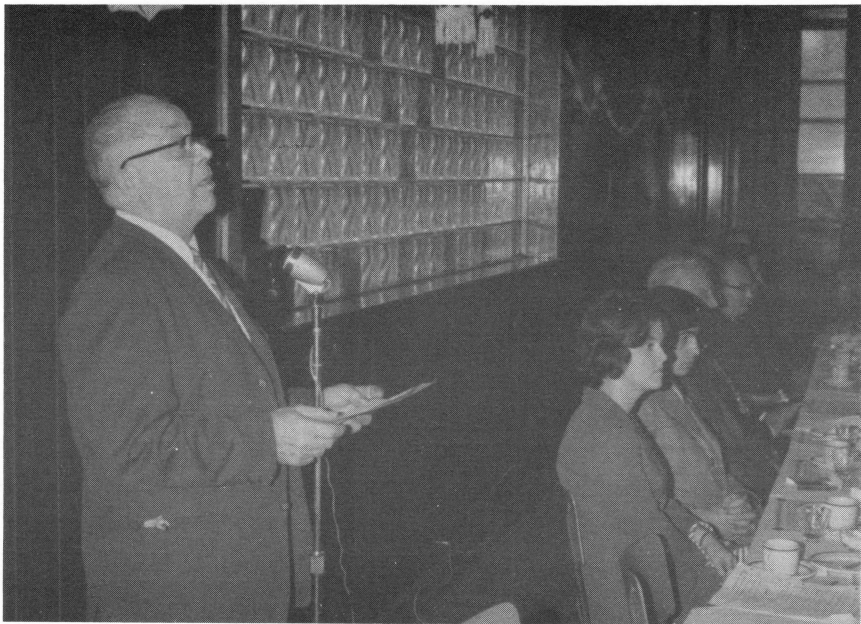
BLOWERS ST.
North Sydney
794-3534

Church Services at 60th Anniversary

Procession to church for 60th Anniversary Services. Fr. John Tattaryn, Bishop Borecky, Fr. Edward Yarema, Honor Guard of Men's Club.

MR. O. YURICK

Свято Пошани Основоположників

УКЦПАРОХІЇ СВ. ДУХА В СИДНІ, НОВА СКОШІЯ

У дні 12 листопада 1972 року парохіяни парохії Св. Духа в Сидні, Нова Скошія, відсвяткували 60-ліття своєї парохії. Піонери, що стояли на сторожі рідної мови і наших традицій, майже всі відійшли уже у вічність. Ми, наслідники, продовжуємо життя матірної Церкви у Сидні, бо думаємо, що краси нашого церковного обряду ніякий інший обряд не перевищує. Наша парохія перейшла в цілості до рук наших дітей і праця йде вперед як слід. Вже минуло два місяці, як ми дістали нового пароха, Отця Едварда Ярему, котрому вдалось в короткім часі вивести парохію на добру дорогу — завдяки щирій співпраці парохії. Наш парох, о. Ярема, був у час шість місяців як сотруди́ник у 1967 році, і в тому часі люди пізнали його добре та все мріяли, що може він поверне знов до Сидні. Вкінці ми попросили нашого Преосвященного Владика і він обіцяв, що нам допоможе. І так сталось, що Отець Ярема вернувся до нас в вересні 1972-го року.

Треба було відразу братись до роботи разом з усіма парохіянами, особливо до приготування урочистостей нашого 60-ліття. Свято відбулось дуже величаво. На святкування прибули дорогі гості з Торонта — Преосвящений Кир Ісидор, о. Іван Татарин, котрий родився в Сидні, о. Боніфатий Мальований ЧСВВ з Колегії св. Василя Вел. в Торонті і Сестра Рахиліа Татарин (сестра о. Татарина). Було рівнож присутніх сиднейських Отців римо-католицьких і протестантських, а також і посадник міста Сидні. Промовці щиро вітали всіх парохіян і піонерів, gratулювали їм за зберігання рідних традицій і звичаїв, і за тісну єдність української громади в Сидні, підкреслювали вагу зберігання нашої багатой культури, так для нас самих, як і для всієї Канади.

В програмі був теж концерт в честь 80-ліття нашого славного Верховного Архієпископа Кардинала Кир Йосифа Сліпого. Виступали наші діти з танцювальними точками і солями, рівнож наш мішаний хор з піснями. Бажаємо нашому Блаженнішому багато здоров'я, многих Божих благословень і всіх сил, щоб здійснилось не тільки його, але й нас усіх бажання — завершити нашу помісну Церкву Українським Патріярхом.

А Ви, Дорогі Парохіяни, котрі були у рядах наших членів і відійшли, вертайтесь до рідної матірної Церкви, незважаючи на те, що було в минулому, бо в єдності сила народу. Непотрібно стояти на порозі, де дивляться на Вас як на небажаних гостей, бо Служби Божі у своїй церкві правляться по-українськи, щоб усі могли розуміти — старші і молодші.

А Вам, Отче Парох, бажаємо добрих успіхів на новому місці. Дай Боже, щоб Ви з нами продовжували працю так на релігійні, як і на національній ниві для добра Церкви і нашого народу. Слава Україні!

Онуфрій Юрик

CONGRATULATIONS AND BEST WISHES
ON YOUR 60TH ANNIVERSARY
FROM
A FRIEND

Congratulations to You on Your
60th Anniversary

M. & B. MEATS LTD.
Glace Bay, Nova Scotia

Phone 849-3548 or 849-3535

**WHOLESALE MEAT & FROZEN FOOD
CAPE BRETON DISTRIBUTORS OF COORSH AND
HYGRADE FINE FOODS**

**We carry a full line of Meats & Poultry for Hotels, Restaurants,
Institutions and Retail Stores**

PARISH COMMITTEE 1972

**Front Row — Walter Mulak, Fr. Edward Yarema, Kaz Savitzski.
Back Row John Huk, John O'Joleck, Nick Horechuk, Peter Pronko.**

ALTAR BOYS

**Front row: Michael Horechuk, John Savitzski, Steve Horechuk,
Walter Kowal. Second row: Philip Marmulak, Kenny Horechuk.
Back row: Michael O'Joleck, John Dilney, Michael Tataryn.**

Mr. Harry Tataryn welcomes His Excellency with traditional bread and salt.

Welcoming of His Excellency Bishop Borecky to 60th Anniversary Celebration on behalf of Holy Ghost Parish by Mary Huk, and John Savitzski.

Greetings on behalf of Ladies Club from President Lydia Tetanish.

CONGRATULATIONS ON YOUR
60th ANNIVERSARY

J. W. Rudderham Ltd.

Plumbing & Heating -- Oil Burner Service

PHONE 539-6200

885 Victoria Road

Sydney, N.S.

UKRAINIAN DANCERS 1972

John Huk

UKRAINIAN DANCERS 1972

There were 43 dancers organized in October 1972, who performed for His Excellency Bishop Borecky's visit during 60th Anniversary celebrations and also performed for St. Nicholas day concert in December 1972. The dancers are now preparing for a Ukrainian Ethnic Night celebrations to be held in May. Dancers are aged from 5 to 15, and practise every Tuesday night at 6 p.m. In the short time that they have been practising they have been able to accomplish seven different Ukrainian dances, and dances are enjoyed by the whole community. Instructor is John Huk.

Ladies preparing for first tea and sale. Left to right — Marcie Elchyshyn, Kay Melanchuk, Betty Marmulak, Ella Nalepa and Stella Horechuk.

COMPLIMENTS OF

**MARIA'S
BEAUTY BOUTIQUE**

HAIR STYLINGS - COLD WAVE
SCALP TREATMENT
WIG CARE

Closed all day Monday
Open Tues. & Thurs. till nine
Wed., Fri. & Sat till five

Maria de Lorenzo — Prop.
757 Victoria Rd. 539-6668

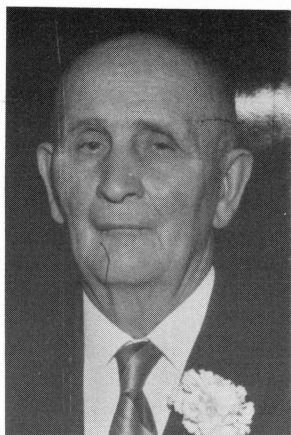
COMPLIMENTS OF

ASHBY NURSERIES

Flowers For All Occasions

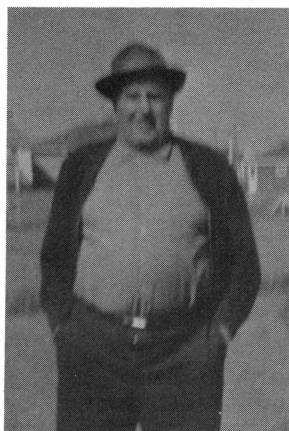
- * HOSPITAL BOUQUETS
- * WEDDING FLOWERS
- * CORSAGES
- * FUNERAL DESIGNS

174 Ashby Rd.
564-8162 or 564-8491

Mr. Harry Tataryn

P
I
O
N
E
E
R
S

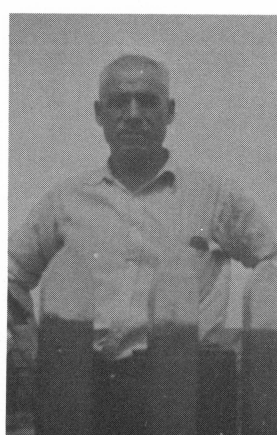
Mr. Michael Bobyk

Mr. Dmytro Hraynyk

Mr. Joseph Horechuk

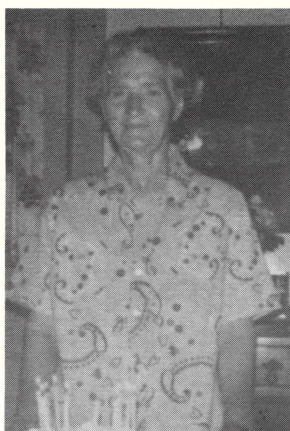
Mr. Alex Kanchuk

Mrs. Mary Horechuk

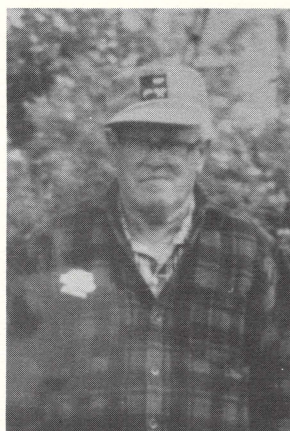

Mr. William Tetanish

Mrs. Mary Bihun

P
I
O
N
E
E
R
S

Wasil Rozeluik

Mrs. Marie Malowany

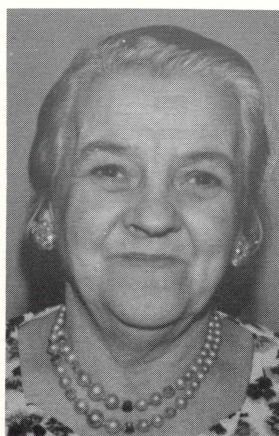
Mrs. Domka Sawczyk

Mrs. Emelia Pronko

Mrs. Eudokia Nalepa

Mrs. Josephine Wowk

Mrs. Swistun

Mrs. Didyk

COMPLIMENTS OF

**DEEBIE'S
GIFT BOUTIQUE**

**230 Charlotte St.
Sydney, N. S.**

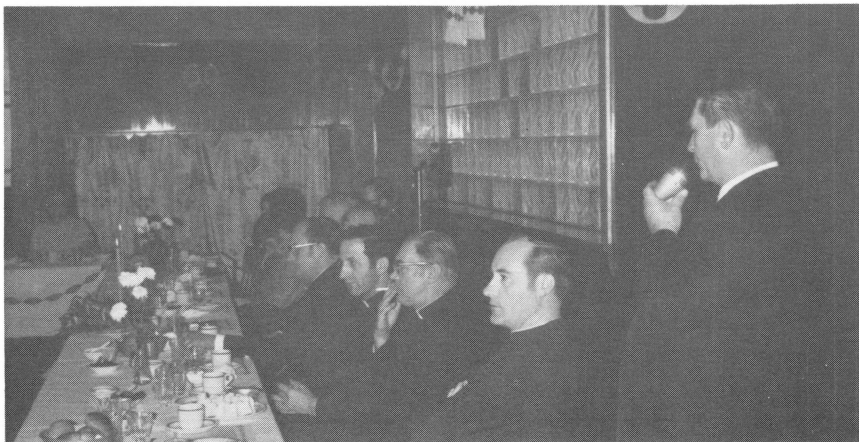
Phone 539-4275

GIFTS FOR ALL OCCASIONS

**We Specialize in
CRYSTAL - CHINA
ROYAL DAULTON & BESWICK
IMPORTS A SPECIALTY**

Greetings on behalf of Pioneers from William Tetanish

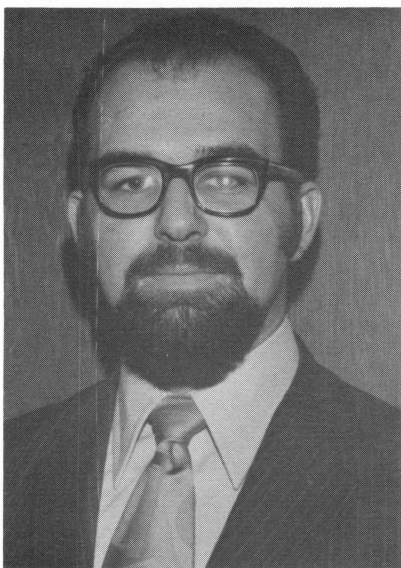
Greetings on behalf of Men's Club from President Peter Pronko

Cutting of 60th Anniversary Cake. Left to right: Fr. Edward Yarema, Harry Tataryn, Emelia Pronko, Bishop Borecky, Mayor Earl Tubbert.

Compliments of
GERARD SAMPSON
Chrysler Motors Ltd.
 Welton St.
 Sydney, N. S.

Compliments of
 A Friend Who
 Appreciated Your Business

GREGORY ANDRUSYSHYN

Born and educated in Sydney, Nova Scotia.

Studied Science for two years at St. F. X. University.

Followed by two years of Philosophical studies in Rome — 1966-1968 where he received his B.P.H. in Philosophy.

His theological and pastoral studies were completed in Ottawa — 1968-1972, where he obtained his degree in Theology, B.T.H./S.T.B. and is completing his thesis for a degree in Pastoral Studies (M.P.S.)

COMPLIMENTS OF

ARMOR REALTY LTD.

REAL ESTATE - MORTGAGES
APPRAISALS - INSURANCE

327 Charlotte St. 562-1122

818 Victoria Rd. 539-6282

AFTER HOURS CALL

Frank L. Elman 562-5696

Percy "Pinky" Gaum . 562-2014

COMPLIMENTS OF

SYDNEY SHIP SUPPLY

Port Hawkesbury & Sydney

DEALERS IN DECK, ENGINE,
CABIN, GALLEY,
SPORTS EQUIPMENT AND
STORE PROVISIONS

SYDNEY PHONE ... 564-5425

NIGHT CALLS 539-3469

CONGRATULATIONS
ON YOUR
60TH ANNIVERSARY

SNOW WHITE
Laundry & Dry Cleaners

PHONE 564-8111

Terrace St. Sydney, N. S.

TATARYN FAMILY

Front row: Paul, Mr. Harry Tataryn, Sister Rachael, Elizabeth.
Back row: Mike, Ann, Fr. John.

His Excellency Bishop Isidore Borecky making his speech at
60th Anniversary Dinner.

COMPLIMENTS OF
F. W. WOOLWORTH CO. LTD.
Charlotte St.
Syrney, N. S.

Congratulations and
Best Wishes on Your
60th Anniversary
**FOREST HAVEN
MEMORIAL GARDENS**

**Confirmation of Harry Ratushney's children at Holy Ghost Parish
in 1913.**

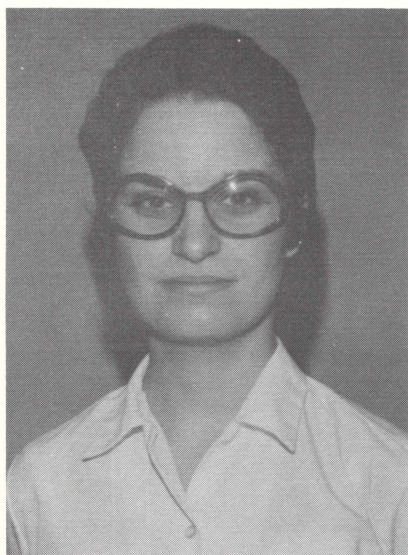
Front row left to right: John Pitkowski, Mr. Kawachalo, Stephen Melnyk, Mr. Fylypiw, John Didyk, Hrynko Huk, John Krasia. Second row left to right: Dmytro Ratushney, Harry Ratushney, Mrs. Swatko, Mrs. Hawrylak, Mrs. Pachekia, Andrew Horvat. Back row left to right: Michael Hasiuk, Mr. Katchemar, Michael Stec, Michael Ratushney, Hrynko Pronko, Rev. Father Kracitsky, John Tataryn, Stephen David, Michael Borski, Peter Swatko, Mr. Beloss, Michael Dilney.

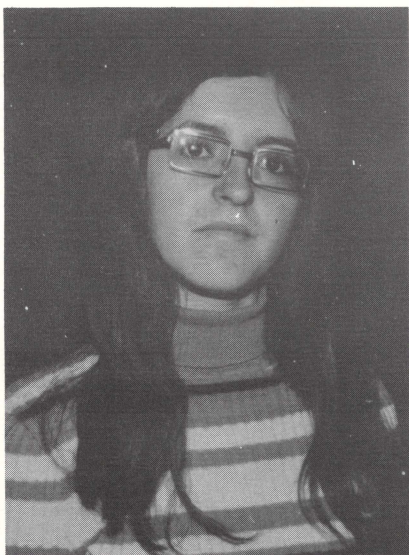
Ukrainian School

Bob Bachynsky

Pauline Melnyk

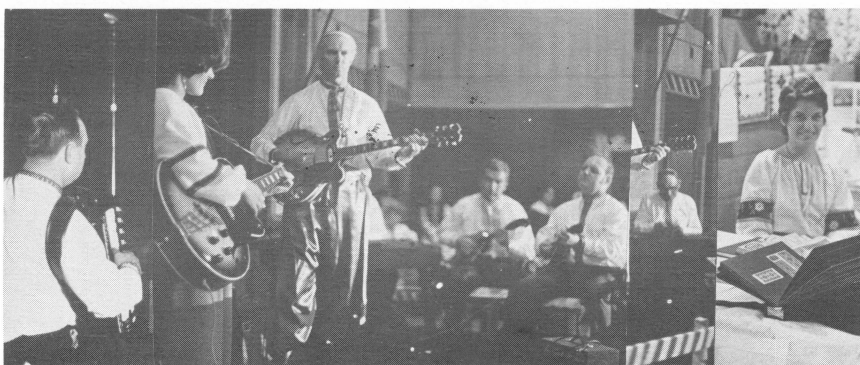
Noreen Marmulak

Навчання Української Мови

Цього року почалась наука Української мови в нашій Парохії для дітей. Класи відбуваються що тижня, метода навчання — (Авдіо Визуал). 35 дітей бере участь. Проводять школу Богдан Бачинський і Григорій Андрусишин зі щирістю і відданням, рівнож в той самий день діти мають науку релігії під щирим умілим проводом Павліни Мелник і Норін Мармуляк. Родичі помагають з задачами дітей в дома.

May, 73 Mother's Day Banquet

PARISH ORCHESTRA

A Parish Orchestra was initiated this year as part of our "Ukrainian Praznyk" Program. It is comprised of John Nalepa and Walter Marmulak on mandolins, Frank Dakai on "Symbaly". Steve Hasiuk and Emilio Boyko — Accordion, Sara Sommers and Fr. Yarema — guitars. Vocalist — Pauline Melnyk.